

A

1. Ještě púlnoc hledá nás skryté někde v mlázích, v březích nad řekou,
ještě se měsíc mezi mraky ještě neskryl se svou touhou stale tou,

D

ne ještě nevychladl uhlík ten co měl Wabi Daněk kdysi

A

a co my všichni měli spolu po kapsách,

E

A

ale když spomenem si na písničku jakoby na řasy nám rosou ně kdo sáh.

2. Kalendář vzal to s námi skrátka, my ještě plní citů nepřestali snít,

a věci spravodlivé chránit a jako mušketýři zákon práva ctít

,

ale když cynizmus nás našel, sevření zůstali jsme stát poznali že k bolesti není třeba ran,
někdy jsme nevěděli že v prosřed, v prostřed lidí člověk, že může být tak sám.

3. Nebudem hodnotit a spílat, nebudem smutní, tak to bylo a bude zas,

to co měli jsme mít kdysi budou po nás jiní, takový je čas ale to určité už víme, že jsme si nikdy srdce s citem ani důvěra a láska nekouká

a že je stejně strašně krásný, když vlak před tunelem trempům zahouká.

4. Nebudem hodnotit a spílat, nebudem smutní, tak to bylo a bude zas,

to co měli jsme mít kdysi budou po nás jiní, takový je čas ale to určité už víme, že jsme si nikdy srdce s citem ani důvěra a láska nekouká

a že je stejně strašně krásný, když vlak před tunelem trempům zahouká.